

Порѣжъ ил. св. **Порѣзвамъ ил. дл.** 1) отрѣжу, отрѣзываю: Ли-ченъ Иво на кепенекъ седитъ, И си режитъ перо паун'о; Не пореза перо паун'о, Тукъ пореза рѣчица десница. *M. 418.* 2) отрублю, отру-баю: Порезе'е Кралю добра гла'а. *M. 181.* **Порѣжъ са Порѣзвамъ** са обрѣжуся, обрѣзываюсь: Азъ са порѣзахъ дорде рѣзакъ лука.

Порѣзаникъ с. м. I) ломоть (хлѣба). **Порѣзаниче ум. лом-тикъ:** Нарѣжай хлѣба на порѣзаници —Дай ми мѣмо едно порѣзаниче хлѣбъ и мѣлко сиренце.—Чѣкай да кажи тату, да ви не рѣже порѣ-заници-тѣ! Такъ азъ да кажи мами, да не меси, да видимъ, ѩо Ѣше баща ти рѣже. Така ся прѣпирале единъ попски сынъ и едно друго момче. *Ч. 241.* 2) специально—часть хлѣба, которую береть священ-никъ на поминкахъ и пр.: Слѣдъ отпусъть, попове-тѣ прѣкадѣть и обстоїтъ хлѣбове-тѣ и отрѣзвать за себѣ сп отъ всѣкой хлѣбъ по единъ касъ—наречень порѣзаникъ; отъ порѣзаници-тѣ всѣка жена си отчюива по единъ залъгъ, съсъ кого-то накръмва козы-тѣ си за млѣко да дававъ. Хлѣбове-тѣ разносятъ жени-тѣ по между си. *Ч. 38.* Брыза, като попъ за порѣзаници, (Върви скоро). *Ч. 132.*

Порѣзаница с. ж.=порѣзаникъ. *M. Бог.*

Поритна ил. св. **Поритвамъ ил. дл.** лягну, лягау; пиу, пи-аю: Тога иш (Ламіа-та) ритна личенъ свѣти Георги На десна-та нога со чизма-та На сура Ламіа по клето сѫрце—На повтора га поритна—трети патъ иш ритна. *M. 31.* Селенинъ (като поритва Нейковото тѣло): Нека! Така ти трѣбва изеднико ни един! *Ст. 37.*

Поробихъ ил. св. **Поробвамъ ил. дл.** порабощу, порабощаю; возъ-му въ плѣнь: Дивитѣ народи распрысвали съ по-слабитѣ мирни народи по гори и пустини или съ ги поробвали. *Пе. 9—10 р. 4.* „Кадри бѣфме ведри бѣфме, ви грабнафме човек-отъ; юнаци бѣфме, ви поробифме войска-та“. *M. р. 525.*

Порода Породица с. ж. семья: Голубъ юнакъ младъ войвода Съесь дванадесятъ вѣрна дружинъ! Загорска славна мила порода! *Гп. 58.* Сивы соколь юнашка птичица—Гордо живѣй съ своимъ породицѣ. *Гп. 10.* Еще той са оставя на волята на лукавы човекѣцы породица пизска и злобна която са храни съ отрова (*de plus on est à la merci des rapporteurs; nation basse et maligne qui se nourrit de venin*). *T. 387.*

Породихъ ил. св. **Пораждамъ ил. дл.** рожу, раждаю (вм. родихъ): Ду година си Богдана дѣтъ породи. *D. S. 6, 73.* Породила стара ба-бетіпа, породила девет мѣла сина. *Пс. 12, 109.* **Породихъ са Пораж-дамъ са I)** порожусь, пораждаюсь: Една сладостна веселость и пѣль-на отъ едно твърдо насырчанье са породи въ сърцето ми. *T. 66.* 2) рожусь, раждаюсь: Инна ми мажка рожбица. И то са джанжъ породи По зименъ день—Ивановъ день. *Зюмбюль, 54.*